

som tidligere har været en Principrytter, som han selv udtalte, i den Retning, sige, at nu vilde han ikke længere være det, nu er ogsaa hans egentlige Modstandskraft mod dette Princip brudt. Vi kunne altsaa sige, at vi ere naaet ikke saa ganske lidt frem med vort Arbejde paa dette Omraade. Det har været Hovedopgaven for os, som have arbejdet paa det sociale Spørgsmaals Løsning i den nærmeste Fremtid at arbejde for, at Staten skulde træde til, hvor Nøden virkelig var stærk, og vi kunne nu glæde os ved, at der i hvert Tilfælde er i Færd med at gaa Hul i Modstandernes Rækker i den Retning, og det turde vist være et Barsel for, at der i en nær Fremtid kan komme Noget ud af denne Sag. Jeg skal iøvrigt ikke komme videre ind paa dette Forslag, som det foreligger. At sætte dette Forslag i Forbindelse med et Alderdomsforsørgelses- eller Sygekasseforslag, naar dette er forelagt i det andet Thing, tror jeg vilde være det Samme som at dræbe en virkelig Alderdomsforsørgelse for de Gamle. Den Sag ordnes ikke ved en Lov samtidig med en Lov om Sygeforsikring, den maa ordnes for sig selv, da den kræver uendelig megen Omhu og et overordentlig omhyggeligt udarbejdet Grundlag at hvile paa. Derfor har ogsaa et meget stort Antal af Sygeforeninger, hovedsagelig bestaaende af Arbejdere, indgivet en stor Adresse med Anmodning om, at Regjeringen vilde tage dette Forhold under Overveelse med Hensyn til Alderdomsforsørgelse, og frembringe en Basis, hvorpaa man i det Hele taget kan bygge med Hensyn til dette; thi desværre ere alle de, der endnu have arbejdet paa saadanne Spørgsmaal, komne til det Resultat, at de Oplysninger, der foreligge om vore Forhold ad statistisk Bei med Hensyn til de Gamle, og dem, der ikke ere i Stand til at forsørge sig selv, ere overordentlig mangelfulde, og der er vist Ingen undtagen netop Regjeringen, der er i Stand til at fremkomme med saadanne Oplysninger, paa hvilke som Grundlag man vilde være i Stand til at bygge et saadant Forslag. Derfor er det, at den anmodes om, at det maa blive gjort. Saa vilde der muligvis kunne dannes en paalidelig Basis, paa hvilken vi kunde være i Stand til at løse dette Spørgsmaal, og navnlig da Modstanden imod Statstilskudet er brudt, haaber jeg, at dette Spørgsmaal maa blive taget op med Alvor i en nær Fremtid, saa at der i Virkeligheden kan komme noget Godt ud af det. Men der kommer ikke Noget ud af det, hvis Fattigforsørgelsen i Fremtiden, ligesom hidtil, skal være en Kommunesag maaste med nogen

Støtte fra Staten eller maaste baaret oppe ved de frivillige Gaver, som her er talt om i Sagen, og de Naagjældende kunne i Virkeligheden kun hjælpes, naar den bliver grundlagt som en Statsag, som en Samfundssag, altsaa gennem et bestemt Lovforslag, som ordner dette Forhold paa Grund af de i Samfundet tilstedeværende Forhold mellem de Gamle, dem, som ikke ere i Stand til at sørge for sig selv. Jeg vil altsaa anbefale Thinget at stemme for dette Lovforslag, saaledes som det foreligger i den af Udvalget foreslaaede ændrede Stikkelse. Det er min Overbevisning, at, hvis det vedtages saaledes — hvad jeg dog selvfølgelig veed, det ikke gjør i denne Samling — fra begge Things Side, vil det være et ret godt Stykke Arbejde til at afhjælpe den midlertidige Nød, som er tilstede i Samfundet. Men videre er det ikke i Stand til at række; det tror jeg i hvert Tilfælde ikke paa; dets Bæreevne er ikke saa stor, at vi eller nogen af os kunne gjøre sig Forestillinger om, at det skulde kunne afhjælpe al Nød, der var tilstede som Følge af Arbejdsløshed, Alderdom osv. Det, som det specielt sigter paa, vil det imidlertid være i Stand til at hjælpe paa, og derfor tror jeg, at Lovforslaget er værd at vedtage.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Scavenius): Jeg skal selvfølgelig ikke gaa ind paa Enkelthederne i Lovforslaget eller Enkelthederne i Flertallets Forslag. Det er, som den ærede Ordfører oprindeligt har sagt, egentlig Grundprincippet, Hovedprincippet, det gælder om. Dette Hovedprincip er Statstilskudet til Hjælpekasjerne. Den ærede Ordfører har ganske rigtigt gjort opmærksom paa, at der fra Regjeringens Side umuligt kunde gjøres nogen absolut og bestemt Modstand mod et saadant Statstilskud, da der tidligere har foreligget et Regjeringsforslag, ifølge hvilket en vis Del af den forhøiede Brandevinsafgift skulde gaa ind i de Fattiges Kasse. Dette er ganske sandt; men der maa dog imidlertid hertil bemærkes, for det Første, at dette Tilbud ikke blev modtaget, og for det Andet, at der samtidig fra Regjeringens Side blev fordret forøgede Indtægter for Statskassen, for at man ogsaa skulde kunne gaa til et saadant Formaal. Fremme som det, der her er Tale om. Jeg skal, hvad den finantstuelle Side af Sagen angaar om lidt — min Udtalelse skal ikke være længe — komme tilbage dertil. Der er Tale om den sociale Reformlovgivning, som vor Tid kræver, og som Regjeringen jo ogsaa villig er gaaet ind paa ved Forelæggelsen i Mar af to Lovforslag, Lovforslaget